

Good practices

De belangstellingswereld van een kind: een onuitputbare inspiratiebron bij het ontwikkelen van warme, krachtige taalleeromgeving (KdG)

Good practice 1 (ervaring met BC's, basisscholen)

Een belangstellingcentrum kiezen en verkennen: het is niet steeds even gemakkelijk. Bij **BC's die minder vertrouwd zijn**, kregen we betere resultaten – studenten en mentoren dachten makkelijker **out of the box**, zagen meer toepassingsmogelijkheden om geïntegreerd te werken en lieten zich meer leiden door de inbreng en de vraagstelling van de kinderen.

Hierdoor kwamen ook snel ideeën voor minder methodegebonden en meer functionele leeslessen of het verlaten van de leerkrachtgestuurde knutselideeën in een derde kleuterklas.

Zo wilden kleuters zelf verf maken na het bekijken van muurschilderingen uit de prehistorie, ontstond uit het samen mindmappen de vraag waarom mensen eigenlijk verhuizen, bouwden kinderen na een bezoek aan het openluchtmuseum een eigen museum waarin ze hun ouders verwelkomden en creëerden kleuters door samen te werken een modecollectie om in een modeshow te presenteren. Een Romeinse vloot netjes in de haven binnenloodsen zorgde voor veel overleg en rekenwerk. Buitenspelen kreeg een meerwaarde omdat kinderen fantaseren, de verworven kennis verweven in hun spel en erover praten: een kamp bouwen voor gestrande Vikingen, bespreken hoe je een toren van Pisa niet laat omvallen, ...

Nieuwe routines zoals een zeemanslied na elke activiteit of het dagelijks monitoren van de voortgang van de museumplannen leidden moeiteloos tot structuur, spel- en taalplezier.

Good practice 1 (gelopen traject, basisscholen)

Tijd nemen om van gedachten te wisselen met een groep (zorg)leraren (en directie) die de verschillende perspectieven op de theoretische kaders en de bestaande praktijk binnenbrengen, heeft de sterkste inzichten opgeleverd.

- De feedbackmomenten met de betrokken leerkrachten leidden tot meer inzicht in de noden van individuen en scholen. De lerarenopleiding kon hierbij een actieve rol spelen (zie boven).
- De betrokkenheid en sturing van een directie was van niet te onderschatten waarde bij het uitwerken van dit traject.

- De reflectiegesprekken op de scholen met alle betrokkenen (kleuteronderwijzers, onderwijzers eerste leerjaar, directie, zorgleraren) zorgden voor meer verbondenheid en energie om samen de schouders te zetten onder deze aanpak. Waar eerder soms nauwelijks contact was tussen de leerkrachten van kleuter en lager, wordt nu gezocht naar overleg en samenwerking waarbij de expertise en ideeën van alle betrokken ervaren worden als een verrijking i.p.v. een bedreiging. “Onbekend maakt onbemind” werd hier mooi geïllustreerd. Hieruit ontstonden spontaan werkgroepen rond de overgang van 3 naar 1. We juichen dit toe omdat dit een belangrijke voorwaarde is voor een gedragen visie over de stap van 3 naar 1.

- De analyse van alle stageverslagen aan de hand van de kijkwijzer voor de krachtige taalleeromgeving leidde tot een diepgaandere analyse van het werk van de studenten én was een veilige manier om het gesprek op te starten over de eigen werking van de mentor. Deze aanpak werkte echt als een spiegel en opende het gesprek over de mogelijkheden binnen de eigen school. We willen deze bevinding ter discussie brengen en als suggestie meegeven aan collega's en mentoren bij het coachen van stages.